

det egentlige problem er, at vi har ændret på nogle procentbeløb.

Set fra det offentlige side, koster det jo det samme, om kommunen skal give 14 pct., eller kommunen skal give 7 pct. og staten 7 pct., og om det skattemæssigt bliver opkrævet det ene eller det andet sted, vil borgerne jo i alle tilfælde mærke, at der skal skaffes nogle penge til veje her.

Der mener jeg, at i hvert fald på ældreområdet må man tage konsekvensen af den erkendelse, som alle er enige om, nemlig at kommunerne bygger for lidt. Så må man sige o.k., så må vi tilbage til de satser, og der synes jeg man passende kunne begynde på ældreområdet. Så får vi bygget nogle flere ældreboliger. Så vil ældre flytte ud af de store parcelhuse, de store lejligheder, som mange af dem bor i, og ind i en for dem mere egnet bolig, og dermed vil nogle familieboliger blive ledige, og så kan der være nogle familier, der bor i små lejligheder, som de så kan flytte ud af, som så kunne blive værdifulde som ungdomsboliger.

Det er de to områder, og jeg synes, det hører sammen med, at vi skal have en velfungerende by og bymiljøer, at der først og fremmest må være de boliger, som der er brug for.

Det var dejligt ved den høring, vi afholdt, at der blev det dokumenteret, at på de to områder, hvor vi gerne ønskede en indsats, var der en hurdle begge steder.

Så er spørgsmålet: Er der villighed her i Folketinget til at gøre noget ved det? Der fornemmer jeg en stigende vilje, ikke så det har udmøntet sig konkret ved afstemningerne, men ved mange tilkendegivelser, og vi vil fortsat presse på, at vi får givet mulighed for, at både den private udlejningssektor og også kommunerne bedre kan være med til at løse den presserende opgave, som vi står over for, nemlig at der er mangel på boliger.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det ville glæde mig, hvis man også fra Kristeligt Folkepartis side ville være positiv, og det er det, jeg hører herfra, til netop at sikre bredden i vores byggeri også fremover på lejlighedsområdet.

Hr. Kofod-Svendsen beskæftigede sig lidt med pensionskassebyggeriet, og der vil jeg godt høre, om jeg forstod det, hr. Kofod-Svendsen sagde, korrekt, nemlig at i det øjeblik, man går ind, som der også ligger i regeringens udspil, og letter det beskatningsmæssige, kan vi forvente,

at Kristeligt Folkeparti vil være parat til at lægge stemmer til, at vi så samtidig siger, at det betyder så også, at vi mener, at man fra pensionskassernes side skal være med til at deltage i den boligsociale løsningsmodel, således at man er parat til fra Kristeligt Folkeparti via lovgivning at pålægge kasserne at tåle en kommunal anvisningsret til en del af deres byggeri.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Hr. Kofod-Svendsen sagde, at for samfundet koster det jo det samme, om det var kommune eller stat, der betalte de 14 pct. eller 7+7 pct. Så vil jeg egentlig godt spørge hr. Kofod-Svendsen, om der så ikke kunne være god logik i at sige, at staten overtog alle 14 pct.

Så undgik vi, og jeg opfatter også, det ville være en bekymring for Kristeligt Folkeparti, at der er kommuner, der ikke, skal vi sige, påtager sig deres sociale ansvar. Så undgår vi, at nogen kan misbruge deres medfinansiering til ikke påtage sig det sociale ansvar, som de også bør påtage sig.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Hvordan de private udlejningsorganisationer skal varetage det boligsociale ansvar, mener jeg også må afhænge noget af den subsidiering, der så er. Man kan lave en model, så der reelt ikke er nogen lettelse, og så der er en tydelig lettelse.

Der mener jeg, at jo større skattebegunstigelsen er, jo større krav kan man stille. Så jeg synes, der må være en forhandling med de pågældende organisationer om, hvordan man konkret udformer lovforslaget. Jo mere offentlig støtte, jo større forpligtelse vil jeg være med til lovgivningsmæssigt at pålægge.

Så er hr. Knud Erik Hansen inde på, om man helt skulle flytte de sidste 14 pct. over til staten. Nu kan man sige: Vi havde i mange år 7 pct., og jeg synes jo nok, man kunne prøve det. Der er jo også argumenter for, at kommunen selv har en vis medfinansiering, som kan være værdifuld. Om det så lige skal være 7+7, men det er i hvert fald et stort skridt, hvis vi går fra 14 pct. til 7 pct.

Men der kan da være særlige områder, Kristeligt Folkeparti har faktisk foreslået, når det gjaldt bygningen af handicapegnede boliger, et område, som er i den grad grænseoverskridende, betaler staten alle 14 pct.

Så vi er ikke fremmede for tanken, men vi har det på et konkret målrettet område. Desværre